

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010215
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421010215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.01.2022, v trestnej veci proti obžalovanému N. J. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/46/2021 zo dňa 19.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému N. J., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom H. XXX/XX, J., okr. X.,

u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu **z a r a d ť u j e** do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Kežmarok obžalovaného N. J. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe, že

- dňa 13. 2. 2021 okolo 15.30 hod., po ceste č. II/542 v smere od Spišskej Starej Vsi do obce Matiašovce, okres Kežmarok, aj napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského preukazu, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky AUDI A4, evidenčné číslo X. XXX U., vlastníka D. K., kde tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok, Okresný dopravný inšpektorát Kežmarok, oddelenie správneho konania v Kežmarku sp. zn. ORP-KK-OPDP6-130/2020-P zo dňa 4. 9. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 4. 9. 2020, mu bola, za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990

Zb . o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré sa dopustil dňa 25. 7. 2020, uložená okrem iného aj sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 16 (šesťnásť) mesiacov, ktorej výkon sa začal počítat' odo dňa právoplatnosti uvedeného rozhodnutia a plynie až do dňa 30. 1. 2022,

Za to mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku, priamo na verejnom zasadnutí, podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že pri ukladaní trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestu, ktoré sú obsiahnuté v § 34 Tr. zákona. Podľa § 31 ods. 2 Tr. zákona trest predstavuje ujmu na osobnej slobode majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť páchatel'ovi len súd. Jednou zo zásad ukladania trestu je individualizácia trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona a súd pri jeho určovaní prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To 7/2013, kde sa konštatuje, že individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu, druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patrí aj spôsob spáchania činu, jeho následok, miera zavinenia, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a, či možnosti nápravy. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Obžalovaný v danom prípade v priebehu trestného konania plne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a na pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. poriadku. Má za to, že pri dôslednej individualizácii trestu by vzhľadom na jeho osobné a rodinné pomery bolo spravodlivé uložiť mu peňažný trest. Uvádza, že je zamestnaný, predkladá v prílohe pracovnú zmluvu. Dodáva, že má vyživovaciu povinnosť voči T. J., nar. XX.XX.XXXX, O. J., nar. XX.XX.XXXX, a E. J., nar. XX.XX.XXXX. Dcéra E. J. je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, musia sa o ňu starať, vyžaduje si dennodennú opateru, ktorú v súčasnej dobe zabezpečuje manželka, avšak výkon trestu by mal nepriaznivé dôsledky pre osoby, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Zdôrazňuje, že trest odňatia slobody sa v hierarchii trestov chápe ako krajné riešenie, a preto by mal byť ukladaný, keď do úvahy neprichádza uloženie iného trestu. V jeho prípade, je podľa jeho názoru, možné nahradiť trest odňatia slobody aj peňažným trestom a to najmä z dôvodu, že je zamestnaný, má príjem, z ktorého by mal možnosť uhradiť peňažný trest. Navrhuje preto, aby odvolací súd podľa § 317 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a následne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 46/2021 - 94 zo dňa 19.10.2020 a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží peňažný trest.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného čiastočne možno považovať za dôvodné.

Keďže rozsudok napadol odvolaním iba obžalovaný a vychádzajúc aj z obsahu podaného odvolania a skutočností, že obžalovaný vo veci urobil vyhlásenie o vine, mal krajský súd za to, že bolo podané odvolanie iba obžalovaným a iba vo výroku o uloženom treste, a teda nezistiac chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal tento napadnutý rozsudok iba v tomto výroku o treste.

Vychádzajúc z obsahu predmetného spisu, ale aj dôvodov napadnutého rozsudku okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2021 po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. poriadku a kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, prijal jeho vyhlásenie a dokazovanie k vine obžalovaného ďalej nevykonával.

Na základe tohto vyhlásenia súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, teda postupom podľa § 269 Tr. poriadku prečítal listinné dôkazy a to aktuálny odpis registra trestov, oboznámil obsah spisu

Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020, charakteristiku obce Matiašovce, k osobe obžalovaného výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, evidenčnú kartu vodiča. Z týchto dôkazov plynie a poukazuje na to aj súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku, že obžalovaný je obcou Matiašovce charakterizovaný len všeobecne, obec nemá vedomosť o jeho zamestnaní, v mieste bydliska sa správa slušne, nie sú evidované sťažnosti od spoluobčanov voči jeho osobe. Komisia verejného poriadku neriešila žiadne priestupky u obžalovaného. Z evidenčnej karty vodiča plynie, že obžalovanému bol doposiaľ 2 krát uložený trest zákazu činnosti a to na základe rozhodnutia Dopravného inšpektorátu Kežmarok sp. zn. ORP-547/DI-KK-2008 zo dňa 24.10.2008 v trvaní 20 mesiacov, ktoré vykonával od 24.10.2008 do 24.06.2010 a následne na základe rozhodnutia OR PZ Kežmarok pod spisovou značkou ORP-KK-OPDP6-130/2020-P zo dňa 04.09.2020 v trvaní 16 mesiacov, ktoré vykonával od 04.09.2020 do 04.01.2022. Z evidencie priestupkov plynie, že 19.05.2018 sa mal dopustiť priestupku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z. z. O priestupkoch. V druhom prípade ide o priestupok, ktorý je evidentný aj z evidenčnej karty vodiča pre skutok zo dňa 25.07.2020, ktorý je vyššie uvádzaný, za ktorý mu bola uložená okrem konštatovaného zákazu trestu zákazu činnosti aj peňažná pokuta v sume 350,- eur. Z odpisu registra trestov, ale najmä z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020, ktorý prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní oboznámil plynie, že pre prečin nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona bol N. J. uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020 zo dňa 16.07.2020, ten nadobudol právoplatnosť 30.07.2020, za čo mu bol uložený podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený a bola mu stanovená skúšobná doba na 18 mesiacov. Súd ďalej poukazujúc na ustanovenie § 34 Tr. zákona hodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, kde ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že bol už za trestný čin v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Pri rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, poukazujúc na trestnú sadzbu pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, kde je možnosť uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky zdôraznil, že obžalovaný sa skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia a teda, že ani hrozba možnej premeny trestu ho neodradila od páchania trestnej činnosti, mal súd za to, že v danom prípade je potrebné s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Výmeru trestu určil na 4 mesiace a pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, keďže v posledných desiatich mesiacoch (správne má byť rokoch) pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

So závermi súdu prvého stupňa o druhu trestu sa stotožnil aj krajský súd. Rovnako tak s rozhodnutím o zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že v osobe obžalovaného nejde o bezúhonného občana, tento v minulosti už prišiel do rozporu so zákonom. Teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť počas plynutia skúšobnej doby, teda ani hrozba možnej premeny trestu ho neodradila od páchania trestnej činnosti. Skutok ako je uvedený vo výroku rozsudku je veľmi podobný aj predchádzajúcim priestupkovo postihnutým skutkom, kde ako osoba, ktorá nie je držiteľom vodičského preukazu, opakovane vedie osobné motorové vozidlo, navyiac v čase, kedy mu bol okrem peňažnej sankcie vo výmere 350,- eur uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Zákaz činnosti uložený v priestupkovom konaní začal plynúť 30.07.2020 a mal uplynúť dňa 30.01.2022, no už 13.02.2021 sa mal dopustiť teraz stíhaného skutku. Za takýchto okolností, aj podľa názoru krajského súdu, druh trestu spĺňa všetky požiadavky uvádzané § 34 Tr. zákona. Zohľadňuje aj potrebu individualizácie ukladaného trestu. Už prvostupňový súd v rozsudku zohľadnil osobné a rodinné pomery obžalovaného. Aj v tomto smere v zhode s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku krajský súd poukazuje na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, z ktorého plynie, že ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nemôže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody, čo v podstate znamená, že bolo nevyhnutné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Toto ustanovenie, aj vzhľadom na platnú judikatúru, nevyklučuje, aby súd uložil obžalovanému iný druh trestu, napríklad alternatívny trest, tak ako to navrhovala obhajoba. Vyžaduje sa však, aby boli splnené zákonné podmienky pre ukládanie takéhoto trestu, podľa § 56 a § 57 Tr. zákona a súčasne súd musí považovať možnosť uloženia takéhoto trestu, resp. uloženie takéhoto trestu za primerané.

V danom prípade, ako už je to vyššie konštatované, v osobe obžalovaného nejde o osobu, ktorá v minulosti neprišla do rozporu so zákonom. Je evidentné nielen jedno odsúdenie, ale aj niekoľko priestupkov nielen na úseku dopravy, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť. Nemožno prehliadnuť ani predpokladanú premenu podmiennečného trestu uloženého mu vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/77/2020. V takomto prípade, ani podľa názoru krajského súdu, neboli splnené u obžalovaného v tomto prípade podmienky pre neaplikovanie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona a teda uloženie iného druhu trestu, napr. trestu peňažného alebo tak ako v konaní pred súdom navrhoval predchádzajúci obhajca obžalovaného, trestu domáceho väzenia. Práve v tomto smere musel krajský súd zhodnotiť mieru narušenia páchatel'a a jeho predchádzajúci život a zdôrazniť, že ak predchádzajúce odsúdenie a určená skúšobná doba nezabránili spáchaniu ďalšieho trestného činu počas plynutia skúšobnej doby, len ťažko očakávať, že uloženie peňažného trestu by v tomto prípade mohlo byť dostatočné na jeho prevýchovu a nápravu a spĺňalo zákonné podmienky uvádzané v § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Naviac vo vzťahu k obhajobou navrhovanému uloženiu peňažného trestu obžalovanému je potrebné zdôrazniť, že obsah pracovnej zmluvy nekorešponduje s vyjadreniami obžalovaného tak, ako ich prezentoval na verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní proti rozsudku dňa 12.01.2022, najmä čo sa týka rozsahu prác, dĺžky vykonávanej pracovnej činnosti za mesiac a odmene za vykonanú prácu a tieto tvrdenia obžalovaného v priebehu konania potvrdené listinnými dôkazmi neboli.

Vo vzťahu k výmere ukladaného trestu obžalovanému krajský súd dospel k názoru, že túto dĺžku výmery trestu je možné v danom prípade práve z hľadiska individualizácie ukladaného trestu zohľadniť. Prihliadol pritom na správy o povesti, ktoré možno hodnotiť ako pozitívne, na obhajobou v odvolaní preukázané skutočnosti rodnými listami a zdravotnými správami, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči trom dcéram, z toho dvom maloletým a jednej síce dospeljej, ale osobe s ťažkým zdravotným postihnutím a z uvedených dôvodov mal za to, že aj trest kratšieho trvania, teda vo výmere dvoch mesiacov na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, je v danom prípade spôsobilý dosiahnuť účel trestu tak, ako to má na mysli už viackrát citované ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona pri použití § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, teda zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovaní a pri priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že už bol za trestný čin odsúdený, trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov. O zaradení obžalovaného rozhodol v súlade so závermi súdu prvého stupňa podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a zaradil ho pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.